

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget

Formålet med forslaget er at flytte registreringen af fødsler og dødsfald fra folkekirken til de kommunale myndigheder, jf. den sønderjyske model. Kristendemokraterne ønsker ikke med forslaget at ændre på det grundlæggende forhold mellem stat og kirke, sådan som det er formuleret i grundloven.

Baggrund for forslaget

Kristendemokraterne har tidligere fremsat forslag om nedsættelse af en kommission med henblik på at omlægge statens økonomiske støtte til folkekirken og undersøge den civile registrering, jf. først beslutningsforslag nr. B 80 fra folketingsåret 1999-2000, jf. Folketingstidende, forhandlingerne side 4852 og tillæg A side 4984 og 4989, og sidst beslutningsforslag nr. B 115 fra folketingsåret 2002-2003, jf. Folketingstidende, forhandlingerne side 7707 og tillæg A side 6141 og 6136.

I dag afholder folkekirken af egne midler (herunder den kirkelige ligning) udgifterne til en række almene samfundsfunktioner – bl.a. personregistrering.

I et svar til Folketingets Kirkeudvalg siger Kirkeministeren (KIU, B 115 - bilag 4, folketingsåret 2002-03), at folkekirken ikke vil få flere udgifter ved en total civil registrering i kommunalt regi, selv om der skal føres et eget medlemsregister for folkekirken. Forslagsstillerne er klar over, at det, der vil være økonomisk godt for kirken – nemlig at blive fri for civilregistreringen – ikke nødvendigvis er en økonomisk fordel for resten af samfundet. Forslagsstillerne finder det vigtigt, at folkekirken får mulighed for at koncentrere sig om dens egentlige opgaver. Selv om der er gode historiske grunde til den nuværende civilregistrering, er det forslagsstillerne opfattelse, at det er mere naturligt, at denne opgave udføres kommunalt. Endelig bør Danmark ikke krænke personer med anden trosopfattelse eller overbevisning ved at kræve, at de lader sig registrere i den danske folkekirke.

Grundlovens § 4 fastslår: »Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.«

Den grundlæggende civilregistrering i Danmark sker ved anmeldelse til folkekirkens ministerialbøger bortset fra i Sønderjylland, hvor civilregistrerne også efter genforeningen blev bevaret som det retlige grundlag for folkeregistreringen (på det punkt er »Kongeågrænsen« aldrig blevet ophævet).

Efter dansk retsopfattelse anses tilførsler til folkekirkens ministerialbøger om fødsler, navngivelse og dødsfald for gyldigt bevis for, at de tilførte begivenheder har fundet sted. Folkekirkens ministerialbøger varetager således civilregistreringen i Danmark i henhold til gældende lovgivning. Attester efter ministerialbøgerne anses derfor for retsgyldig dokumentation for fødsel, forældreforhold, navn og dødsfald. Folkekirkens ministerialbøger er samtidig et kirkeligt register, hvilket tilsvarende gælder for de anerkendte trossamfunds ministerialbøger. Vielser, der finder sted i folkekirken, herunder i folkekirken i Sønderjylland, eller i de anerkendte trossamfund, har borgerlig retsvirkning, og registrering herom i ministerialbøgerne er retsgyldigt bevis på stedfundne handlinger. Ved dåb i folkekirken eller i de anerkendte trossamfund uden for Sønderjylland sker den borgerlige navngivelse ved dåben, forudsat at navngivelse ikke i forvejen har fundet sted ved anmeldelse.

Kirkebøgerne er offentlige registre over personer, der er født og døde her i landet (bortset fra den sønderjyske landsdel). Endvidere indeholder kirkebøgerne oplysninger om udførte kirkelige handlinger: dåb, konfirmation, vielse og begravelse. I fødsels- og dødsregistrene kan der senere indføres oplysninger om ændring af familieretlig stilling m.v., f.eks. om adoption og navneforandring.

Valgmenighedspræster fører kirkebog over de kirkelige handlinger efter de regler, der gælder for førelse af folkekirkens ministerialbøger. De tolv anerkendte trossamfunds præster har pligt til at føre ministerialbøger i overensstemmelse med de af ministeriet til